

O Köyün Tamamı Benimdir

— Vedatdünder8 · 22 Aralık 2015

Orada kendini bana unutturmayan
Yoksul bir köy var, benimdir...

Sokak adlarımız yoktur orada
Biz meydan demiş öyle bellemiştir
Hasan emminin evinin yolu deriz balçıklı yola
Uzaktan bağırıp çığlıklar atan
Aynı giysiler içinde büyüyen çocuklar benimdir...

Kimbilir hangi çiçeğe konmuş bir arı
Sessizce iç çekerken
Köyün bütün kızları
Birbirinin uykusuna düşerken
Benimdir...

Oradaki bütün yoklar benimdir
Buğdayına yansıyan güneşin ışığı benimdir
Kışın karla kapanmış köy yolu
Hasadın tutmadığı o uzun yıllar
Açlığa doyduğum tüm zamanlar
Hepsi benimdir...

Ellerinde akortsuz, telleri paslı saz
Ritmsiz yarım notanın melodisiyle
Gölgesine doğru uzanarak
Yanık türküsüyle bükülmüş
O çocuk benimdir...

Burası benim köyümdür
Doktoru olmayan
Tanrı pusulası elinde
Ateşi kucağına almış ihtiyarlar
Ve dumanı tezek tüten bacalarıyla
Şafağı sökmeyen o ağır gecelerin tamamı
Benimdir...

Yoksulluđu namus bellemişcesine
Olmayan gök kuşaklarına koşan kızlar
Birbirlerinden nefret etmenin gerektiğini unutmuş
Yarı gülüşünü gizlice kendine saklayan
Bir kocaya ortak olmuş bahtsız kadınlar
Benimdir...

Burada bütün eksik rüyalar benimdir
Heyecanı hayallerinde patlayan delikanlılar benim
Zamparalığa kuyruk sallayan köyün köpekleri
Çiçeğini bulamayan arının o iç çekişi
Hayatın alaca karanlığında, çaresizce
Tanrı'ya yakalanan ihtiyarların tamamı
Benimdir...

Orada kendisini bana unutturmayan
Gözlerinde temmuz sıcaklığıyla yaylada
Kendi gök kuşaklarını çapalayan
O kızgın güneşin altında
Cehennem alevinin tadını tadan
Yüreği terli,
Bütün kadınlar benimdir...

Vedat DÜNDAR

HAMIŞ : Bu şiir , Aydın'ın bir köyünde büyümüş ve hala kendini oradan kurtarmamış bir gönül dostumuza ithafen yazıldı...Onun gözleri ödünç alınıp, o gözlerle yazıldı...Biz Ona Ramazan Topođlu diyoruz...